

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11150/2022
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Живана Драпшин, адвокат из ..., против туженог ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лотина, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4729/2019 од 19.04.2022. године, у седници одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4729/2019 од 19.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2248/2019 од 17.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да сваком тужиоцу на име правичне новчане накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати по 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и 18.000,00 динара на име састава адвокатске опомене од 11.09.2012. године, као и да им надокнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове поступка од 99.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4729/2019 од 19.04.2022. године, ставом првим и другим изреке, жалба тужилаца је усвојена, првостепена пресуда укинута и пресуђено да се тужбени захтев делимично усваја. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати по 30.000,00 динара, односно укупно 180.000,00 динара, са законском затезном каматом од 17.09.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части преко досуђених по 30.000,00 динара па до тражених по 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и захтев за исплату 18.000,00 динара на име трошкова адвокатске опомене од 11.09.2012. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка од 485.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, а одбијен захтев тужилаца у делу у којем потражују исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде трошкова поступка за период од пресуђења до извршности одлуке. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова

жалбеног поступка исплати 149.900,00 динара. Ставом седмим изреке, одбијен је предлог тужилаца за ослобођење од обавезе плаћања судских такси у овом поступку.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, из свих разлога предвиђених ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде нематеријалне штете тужиоци су поднели 17.05.2013. године. Вредност предмета спора цени се у односу на сваког тужиоца појединачно, с обзиром да они нису једниствени и нужни супарничари у смислу члана 210. ЗПП.

У односу на сваког од тужилаца вредност предмета спора је по 100.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору у ком се тужбени захтев односи на потраживања у новцу која у односу на сваког од тужилаца не прелазе динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је имао у виду да је другостепеном пресудом усвојена жалба тужилаца, укинута првостепена пресуда и одлучено о захтевима странака, па би по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП ревизија била дозвољена, али како специјално правило из члана 479. став 6. ЗПП, искључује примену тог општег правила, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић